

Naar het cultuurcentrum

Ze hadden het cultuurcentrum verkend en raakten onder de indruk van de mogelijkheden. Stemmen gingen op voortaan nog enkel in het cultuurcentrum te spelen. Maar vooral pastoor Reners, die Kreabo vzw ook zo een beetje als zijn gezelschap beschouwde omdat hij mee aan de basis van de start lag, wilde dat ze in zijn parochie bleven spelen. Hij trakteerde de leden van zijn zangkoor en een aantal andere parochiemedewerkers op een voorstelling van Kreabo vzw in de parochiezaal. Er werd toen ook altijd een gratis extravoorstelling voor zieken en bejaarden voorzien, waarbij ziekenzorg koffie en taart uitdeelde. Toch werd snel duidelijk dat de meeste toeschouwers het comfort van het cultuurcentrum verkozen boven de 'primitievere' omstandigheden van een parochiezaal. Bovendien was toneel spelen in de parochiezaal niet zo vanzelfsprekend. Er was echt niets voorhanden: geen podium, geen gordijn, geen technische voorzieningen. Het was iedere keer weer zwoegen en zweten voor slechts enkele mensen die de voorstelling nog in de parochiezaal wilden volgen. Toen ook bejaarden en zieken begonnen te morren dat ze een voorstelling op zondagnamiddag niet zo graag hadden omdat dan kinderen en kleinkinderen op bezoek kwamen, hielden ze het bij Kreabo vzw voor bekeken. Ze trokken resoluut naar het cultuurcentrum en zouden voorlopig in de parochiezaal niet terugkeren.

Toch hebben ze uit de daaropvolgende periode heel veel geleerd. Het meest in het oog springend was wel de opvatting i.v.m. decor. In een cultuurcentrum kun je namelijk niet kamperen. In de regel gaat het daar zo: je komt 's morgens toe, je hebt 's avonds je voorstelling en na de voorstelling moet alles weer weg. Omdat ze niet over een uitgebreide decorploeg beschikken, moesten ze wel nadenken over hoe ze het decorwerk en de daaraan verbonden verhuis konden beperken en toch efficiënt maken. Wanden verdwenen en op het podium kwam enkel nog het strikt noodzakelijke. Dit leverde hun het stigma op van 'groep zonder decor'. Zij wisten echter wel beter. Precies in het beperken tot het hoogst noodzakelijke ligt veel denkwerk en creativiteit. Ze leerden spelen met licht en gebruik maken van moderne media. Ze zijn blij dat ze die weg zijn ingeslagen en houden zich er nog altijd aan.